

Borivoj Vezmar

VODOVOD

* * *

Baal je raskrilio svoje ruke od katrana,
 Sa krila, crna kripta, niz levak, kaplju sporo, u tešku
 vodu jezera.
 Svet se u tamnu komoru izliva, laka bića čile,
 Voda privlači svu tegotu.
 Svetionici i zvezdarnice primaju
 svetlonoše i decu koja ne poznaju smrt.

PISMO IZ STAKLENIKA

Ja u stakleniku.
 Staklenik u paklu.
 Struji krozame. Kroz prozor
 Ka tebi rastvoren.
 U predvečerje, zemaljski
 mirisi posle kiše. Dišu zelene ulice.
 Dišu, smaragdnobeli vrtovi.
 Lepršamo
 ogrnuti vestama. Nedostaje ničim potkupljivo
 vreme.

* * *

Nošena na snu, izvan kristala i kvarca, metalurgije, crne hemije. Ne vidim odakle cvanje,
 žetvene vlasi mokre. Krila spustiv niz vodopad.

Od mraza čuvaš ružu. Vežeš vlažno sa dalekim. Zaboravljeni grad. Bujni park. Njuh
 divljači. Svetinju šume. Runolist srednjovekovnog psaltira. Tajni, u plaštevima padaju na
 kolena, oluja uzdiže kupolu zvezdarnika.

Mermerna trpezarija. (Ugodnici hraničnice bestelesne.)
Jesen krotka, slavenska, izgubljena u poljima jidiša i
mjedi, nađena na korablu – isplovljava iz Sevastopoljske luke, ječam i slad, lojanica,
dim, bagremovo lišće.

Pomućeno gledanje. Iza vojnika. U srcu mesto ispražnjeno –
Dečak ne dolazi. Iz hrama.
Plamenovi. Odsevi – senke.

* * *

1.

Šapati, čari, Saint-Saenov *Swan*, Ona,
Dar, novi život – samo
ćuti, slušaj, posmatraj.

2.

Autumn, rastanak, Faureova *Elegie*,
zlatno lišće, Wald, gnjilo voće, senke i šumovi
starog carstva.

3.

Ostaju njini tragovi,
mesečeva bića, riđokosa
čelistkinja – jesen, Jesenska,
Irina Jesenska.

1918-2006, Lužice

* * *

Atlanti, lepršava stvorenja, igraju.
Dva mlada goluba nejakih krila, neće poleteti.
Gradovi večno gladnih provalija, proždiru svoju
Lepršavu decu. Neutraljene usne suše se po bordelima
Zabranjenim za dodire, za gledanje. Meka, sapunasta,
Ružičasta , krhkka, odnegovana u semeniju mesečarke.

On više nije Sapfe, niti je ona Adonis, samo se fariseji
poznaju. Njihove izduljene senke protežu se preko
Bulevara-države. Urbanolozi im češu tabane, kardinali im se klanjaju. Brojanica pada u
prašinu. Stega i bič rade.
Državnici, obasiplju počastima. Šta je grad-košnica, gnev poslednjih,
Povratak Drevnih,
Mesto sferičnog luciferskog oka – zamke za svilene mušice.